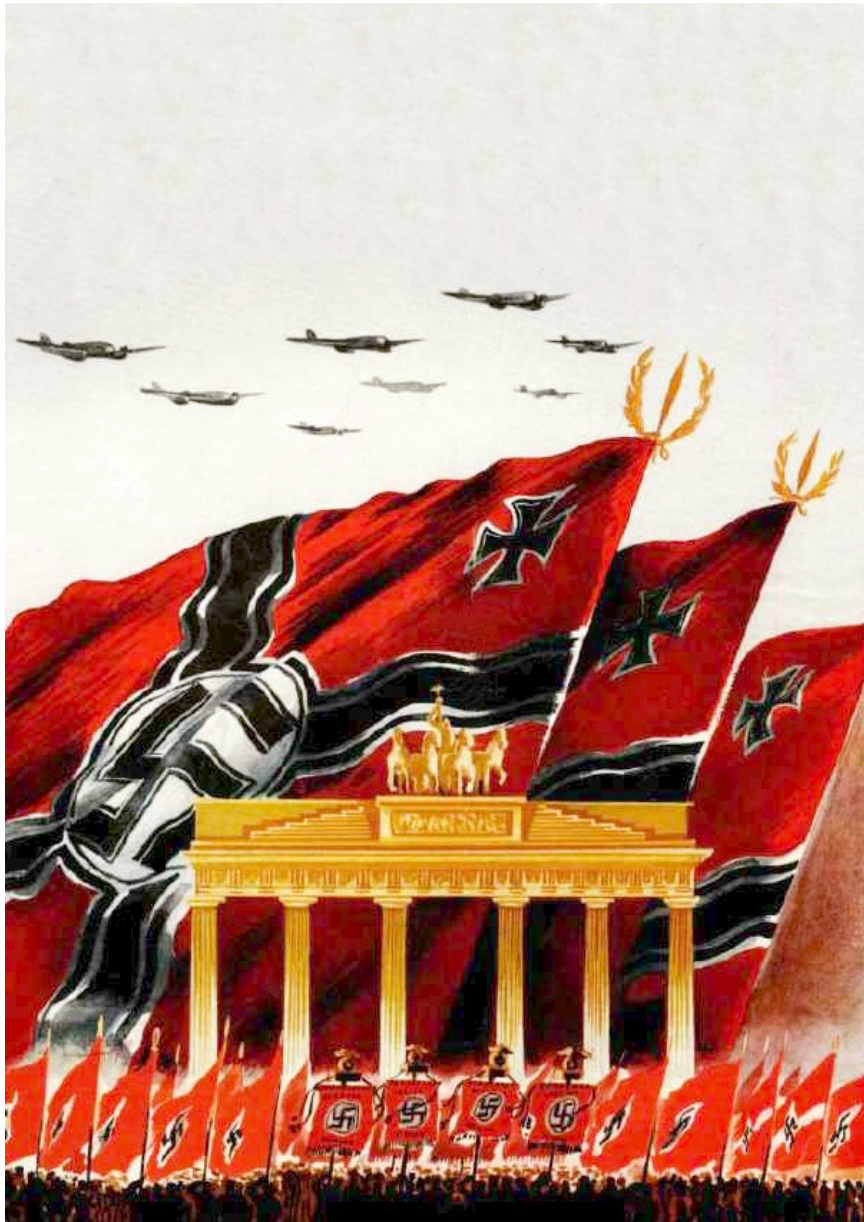

Helmut Stellrecht

Vjera i djelovanje

Naslov izvornika:

*Helmut Stellrecht, Glauben und Handeln. Ein Bekenntnis der jungen Nation
(Berlin: Zentralverlag der NSDAP., Franz Eher Nachf., 1943).*

SADRŽAJ:

Krv.....	3
Rasa	3
Narod	3
Država	4
Socijalizam	5
Domovina.....	5
Hrabrost.....	6
Čvrstoća.....	6
Volja	6
Samokontrola	7
Disciplina	7
Dužnost.....	8
Čast.....	8
Odanost (vjernost)	8
Sloboda.....	9
Vjera	10
Sudbina.....	10
Rođenje i smrt	11
Priroda	11
Činiti nešto zbog toga samoga	11
Red	12
Poštenje	12
Vlasništvo.....	13
Zakon i pravda.....	13
Izgradnja života	13

Krv

Ti u svojoj krvi nosiš sveto nasljedstvo svojih očeva i predaka. Ti ne poznaješ one koji su nestali u beskrajnim redovima u tamu prošlosti. Ali svi oni žive u tebi i kroz tvoju krv kroče po zemlji koja ih je jednom progutala u bitkama i mucu i u kojoj su položena njihova tijela. Stoga, tvoja krv je nešto sveto. U njoj tvoji roditelji nisu ti dali samo tijelo, već tvoju narav. Negirati svoju krv, negirati je sebe. Nitko to ne može promijeniti. Ali svatko odlučuje hoće li izrasti dobro iz onoga što je naslijedio i hoće li svladati ono loše. Svakome je dana volja i hrabrost. Ti nemaš samo pravo, već i dužnost da prosljediš svoju krv na svoju djecu, jer ti si dio lanca generacija koji seže od prošlosti do vječnosti, tako da karika lanca koju ti predstavljaš mora odraditi svoj dio tako da lanac nikada ne bude prekinut. Ali ako tvoja krv ima obilježja koja će tvoju djecu učiniti nesretnom, tada imaš junačku dužnost da budeš zadnji. Krv je nositelj života. U njoj nosiš tajanstvenu tvorevinu samoga sebe. Tvoja krv je sveta, zbog toga što u njoj živi božja volja.

Rasa

Rasa znači biti sposoban razmišljati na stanoviti način. Onaj koji ima hrabrost, odanost i čast, obilježje Nijemca, je rasa koja bi trebala vladati u Njemačkoj, čak i ako nema tjelesna obilježja "nordijske" rase. Jedinstvo plemenite duše i plemenitog tijela je cilj kojemu težimo. Ali preziremo one čije plemenito tijelo nosi neznatnu dušu. Raznolikost srodnih europskih rasa sjedinjena je u Njemačkoj. Jedno deblo izraslo je iz tih korijena. Svaka rasa dala je svoju najbolju snagu. Svaka je pridonijela njemačkoj duši. Mi Nijemci imamo borbeni duh, pogled ka horizontu i želju da "učinimo stvar radi nje same" od strane nordijske rase. Druga rasna duša dala nam je naše lijepe i stare gradove i našu dubinu. K tome nam je druga rasna duša dala znanje u čarobnom svijetu glazbe. Dobili smo i sposobnost za organizaciju i tihiu pokornost. Njemačka duša stvorena je iz neizmjernih bogatstava. Veličina našeg Reicha je izrasla iz naše duše. Ali nordijska rasa mora dominirati u Njemačkoj i oblikovati dušu svakoga Nijemca. Mora se izboriti u grudima svakoga pojedinca. Danas naš ideal nije umjetnik ili građanin, već junak. Naše najveće blago je duša koja nam je dana. Onaj koji miješa svoju krv sa stranim nižim rasama uništava krv i dušu koja mu je dana da bi je nastavio u čistoći svoje djece. On čini svoju djecu nečistom i očajnom, te čini najveći zločin koji nacionalsocijalist može počinuti. Ali onaj koji slijedi zakone rase ispunjava veliki zakon da oni isti budu sa istima, odvajajući stvari koje ne idu zajedno poput vatre i vode.

Narod

Narod raste iz Božje volje. Jao onomu koji želi uništiti narode i učiniti ih sličnima. Bog je stvorio stabla, grmlje, korov i travu ne da mogu biti sjedinjeni u jednu vrstu, nego da svaka postoji na svoj način. Baš kao i stablo, ljudi rastu kako žive, iz istih korijena, ali nastaju jedno, najjače od svoje vrste. Svi iste krvi pripadaju tamo. Narodi ne poznaju državne granice. Spojeni su krvnim vezama koje vežu sve sinove iste majke. Njemački narod je nacija od nekoliko stotina milijuna. Svaki Nijemac tu pripada, bez obzira gdje živi. Narodi ne mogu biti uništeni sve dok njihovo korijenje seže čvrsto u zemlju. Ljeto i zima mogu doći i otići. Ali uvijek cvjeta nov i neuništivi život i usavršava sebe u snazi koja se uzdiže iz njegovih korijena prema Božjoj volji. Što znači kada pojedinac umre? To je kao kad vjetar otpuhne list s stabla. Novi izrastaju svakoga proljeća. Ljudi su najplemenitija kreacija Boga na ovome

svijetu. Ne postoji ni jedna institucija na svijetu, ni jedna stranka ili crkva, koja ih ima pravo učiniti jednakima ili im opljačkati čak i najmanju mrvicu njihove individualnosti.

Helmut Stellrecht drži predavanje o rasnoj higijeni polaznicima škole za vođe Hitler Jugenda (Hitlerove mladeži) 1935. godine. Prvi s desna sjedi Reichsleiter Alfred Rosenberg

Država

Narod daje sebe kroz državu. Postoji samo jedan prirodni oblik za svaki narod, samo jedna država. To je prirodni proces rasta, svaki narod nađe svoj oblik i svoju državu, pronade je kad je i izgubi, samo ako to želi. Nacionalsocijalizam je slomio strane prinude i eliminirao neprirodno. Njemačka još jedanput izrasta u svoju vlastitu državu i opet je više za sebe. Najbolji vladar, Führer, on nosi odgovornost zato što se najbolje nosi s time. Parlament je prestao postojati. Ovaj oblik zapadnjačke demokracije je ukinut. Njemačke države uspostavljene milošću grofova ili Napoleona nestaju. Reich postaje jedno. Nova država se uzdiže: "Dolazi dan kada će njemačka zemlja biti ujedinjena".

Socijalizam

Socijalizam znači: "Opće dobro prije individualnog dobra"

Socijalizam znači: "Ne misli samo na sebe, već na sve, na ljude i državu"

Socijalizam znači: "Nikome isto-svakome njegovo"

Ove rečenice razjašnjavaju ono što nazivamo "njemačkim socijalizmom". Onaj tko ne živi po njima ne može se nazivati socijalistom. Rečenica "svakome njegovo" pobija masu, slogan marksizma i mijenja ga s pojmom "društvo". Svako društvo nastaje oko vođe. Vođa je centar ovoga reda koji se formira oko njega. Broj ovih vođa čini veće društvo, koje stoje oko svoga vođe. Sve nastaje odozdo i oblikuje se kao piramida koja završava s Führerom Reicha. Sva društva su povezana u cjelinu koja čini narodnu zajednicu. Ona nerazmrsivo veže osobu ka osobi, vođu ka vođi. Ona ne daje svima isto ili jednako, ali svakome daje njegovo. Narodna zajednica stvara socijalističke ljude u socijalističkoj državi. Svatko ima svoj zadatak u društvu, zadatak koji mu se daje prema njegovim sposobnostima. Nikad nemaju svi isti zadatak, nego svatko svoj. Zadatak daje mjesto osobi u društvu, a ako izvrši svoj zadatak ona dobiva poštovanje drugih. Ovakva društva nastaju u jurišnim trupama, topničkim bataljunima, podmornicama i odredima Sturmabteilunga. Čvrsto povezani, zauvijek zajedno, shvaćajući jedno drugo, zajedno do kraja, predani zajedničkom cilju. Snaga nastaje u takvim društvima, a iz takvih društva nastaju države. Mi želimo takvo društvo u Njemačkoj da bi mogli opstati neuzdrmani naspram onoga što bi nas jedanput moglo ugroziti. Masu pokorava društvo. Društvo svakome daje njegovo, svakome njegov cilj i njegov zadatak i na kraju svi imaju isti cilj – narodnu zajednicu u novoj državi.

Domovina

"O sva srca ljudi, o domovino!" Ti si stvorena iz beskrajnih šuma i širokih pustopoljina koje su za sobom ostavili glečeri iz ledenog doba. Bila je to siromašna zemlja, koja bi rodila samo uz znoj i muku, u sreći i tuzi, u beskrajnom radu. Prenošena si na drugoga koji plegao se u tvoju zemlju iz koje je izrastao novi život. U tebi počiva beskrajno mnogo prošlih generacija, sjeme za novu sjetvu na prostranoj zemlji. Krv plemenitih i hrabrih koji su te branili pala je na tebe. Ti si bila blagoslovljena najboljima koje si nosila. Iz tebe se uzdižu katedrale i dvorci kao da se zemlja sama želi uzdići do boga kojem teži. Iz naše zemlje, iz sjemena naših mrtvih. Zemlja je velika. Pod brigom industrijskih ruku postala je vrt. Štitile su je s ljubavlju, kao što planine i doline štite svoja sela. Ponosni gradovi kraj rijeka, prikazujući sjaj Reicha. Vodoskoci na trgovima postoje tamo već stotinama godina. Vrata kroz koje su prolazili Kaiser, vitezovi i plemstvo i dalje stoje uspravno. Kroz njih proviruje srebrna zraka sudbine. Na drugoj strani obale je zemlja koja je bila izgubljena. Srce zamalo staje. Kako bi netko htio pomilovati udaljene šume, poput nekoga starog i voljenog lica. Ali srce još jedanput kuca na prostranstvima i obalama koje su njemački kolonisti osvojili. Dvorac vitezova i dalje stoji na istoku, kao vječni dokaz jačine i vrlina. Tamo su polja na kojima se Friedrichov orao uzdigao prema suncu, tamo daleko od granica je zid palih Nijemaca, vječni spomenik na naciju koja se oduprla svijetu sve dok je vjerovala u sebe samu. Sve je osnovano na tebi i počiva u tebi, domovino. Naša snaga i veličina, ali i naša potreba i muka. Ti si tlo koje nas je podiglo i podizati će sve buduće generacije koje će za tebe raditi i krvariti. Nitko ne može živjeti bez tebe, ali svatko će rado za tebe vratiti život koji si mu ti dala.

Hrabrost

Hrabrost je najljepša i najplemenitija osobina koju čovjek može posjedovati. Onaj koji nema hrabrosti nije muškarac. „Hrabrost juriša“ je prekrasna. Osjećaj da se riskiralo sve za visoki ideal oslobađa i daje snagu i radost za dalje. Hrabrost čovjeka nosi kao da ima krila, i puni njegovo srce. Napad u životu postaje imperativ. Kada sve ovisi o jednoj karti, kada netko može izgubiti sve, kada netko može osvojiti sve, tada je život na vrhuncu. Tko se nikada nije usuđivao napasti ispunjen hrabrošću, nikada nije zapravo ispunjeno živio. Pokraj „hrabrosti juriša“ je „odlučna hrabrost“ onih koji se suočavaju s teškom sudbinom. "Sudbina je velika i moćna, ali veća je još uvijek osoba koja ju nedirnuto podnosi." Život je često teži no smrt. Kukavica se toga drži. Nitko se ne susreće s izazovima većima od snage koja mu je dana da se s njima nosi. Hrabrost nadvladava sve. Kada netko učini sve što je u njegovoj moći, dobra sreća mu pokazuje novi put i pomogne mu na njemu. Ali to zapravo nije dobra sreća. „Odoliti svim silama, nikada se ne predati, biti jak, zove vojsku bogova.“ Hrabrost nije potrebna samo muškarcu, vojniku, već i ženi. U muškoj bitci napad je najveća hrabrost. Za ženu je to donošenje novog života na svijet. Muškarci koji više ne žele voditi rat ne mogu se suočiti s majkama koje daju novi život riskirajući svoj. Hrabrost je najplemenitija osobina muškarca i žene. Određuje bitku i izvojeva pobjedu.

Čvrstoća

Život zahtijeva čvrstoću. Mora se gorljivo težiti idealu čvrstoće. Biti čvrst zbog života, postati borac, pobijediti. Naša okolina je dana. Goruća vrućina ljeti, nemilosrdna hladnoća zimi, dugi marševi u vlazi i hladnoći. Raditi dugo u tvornici, ili iza strojnice. Podnositi glad i žeđ, spavati na goloj zemlji, ne predati se u bitci, nikada, nikada, bez obzira koliko se sve činilo beznadnim, baciti prazni pištolj u lice neprijatelja, posegnuti za njegovim vratom ne mareći za sebe, makar to dovelo do smrti. Biti borac, borac s vjerom u svoj cilj, iako svi kažu da je loš cilj. To nosi pobjedu, pobjedu koja pripada onomu jačem. Nikada ne bi trebao odustajati u bitci ili poslu. I ako padneš tisuću puta, moraš načiniti tisuću i prvi pokušaj. Na kraju ćeš uspjeti i biti pobjednik, iako skoro iskrvario, skoro se onesvijestio, ali ispunjen trijumfom znajući da si to prevladao. Ti si pobjednik u svojoj borbi i pobjednik nad samim sobom. Svatko se mora pripremati za svoju bitku. Svatko se mora pripremati kao da će jedan dan izboriti odlučujuću bitku za Njemačku. Svatko mora biti sposoban marširati, otpiti glad i žeđ, spavanje na goloj zemlji, biti borac, vojnik od trenutka u kojem počinje shvaćati što je na cijeni. Trebamo muškarce žilave i čvrste poput čelika, tvrde od ičega na ovome svijetu. Samo će oni zavladatai velikom budućnošću Njemačke. Želiš li biti jedan od njih, ili stajati sa strane kao slabić? Njemačka će biti zemlja hrabrih i jakih. Ili pripadaš njima ili više nećeš biti Nijemac.

Volja

Volja je ono što te pokreće. Možeš oklijevati zbog umora, brige, slabosti. Volja te uzdiže iznad svake barijere i naređuje ti da radiš ono što ti govore tvoji osjećaji i razumijevanje. Čovjek bez volje je kao strojnica bez streljiva. Beskorisna je. Ali „gdje ima volje, tamo ima i puta“, i gdje volja naređuje, poslušati će se, slijedila osoba svoju vlastitu volju ili onu svoga vođe. Gdje postoji vjera koja dolazi iz snage, volja će ju pokrenuti. Treniraj svoju volju tako da je napeta i spremna, spremna opustiti se u trenucima u kojima bi

to trebala, ni sekunde prekasno ni sekunde prerano. Treniraj svoju volju na malim stvarima dok ne bude dovoljno jaka da donese ono što od tebe očekuje Njemačka.

Samokontrola

Svi očekujemo da osoba koja vozi auto ima kontrolu, i da ne uzrokuje nezgode. Svi očekujemo da će se osoba koja živi s drugim ljudima kontrolirati, tako da ne dovede u opasnost sebe ili druge. Sile u nama mogu nas uzdignuti ili spustiti. To ovisi o svrsi koju im damo, o tome da li kontroliramo njih i time sebe. Glad i žeđ postoje da ih se utaži. Ali jao onomu koji jede zbog jedenja ili pije zbog pijenja. Taj je na nižem nivou od životinje koja zna kada joj je dosta. Ali taj kojemu je razum dan to ne zna. Mrzimo proždrljivce i pijanice s nabubrenim tijelima i natečenim očima, ljude bez karaktera i samokontrole. Jedemo i pijemo kako bi živjeli, ali nikada ne živimo kako bi jeli i pili. Tijelo mora biti držano pod željeznom kontrolom tako da ga cijelo vrijeme držimo pod kontrolom, te se uvijek možemo na njega pouzdati. Također nikada ne smijemo dopustiti da nama vlada seksualni nagon. Za odrasle ne postoji da bi se zadovoljio već kako bi osigurao nastanak duhovno i tjelesno zdravih slijedećih generacija. Mladost je dana snaga ne da ju troši u krevetu već na suncu i vjetru, na sportskim terenima i selu, sve dok ne vidimo tijelo puno snage i poleta, tijelo u kojem su hrabrost i vjera spojeni u jedno, tijelo koje vlada svojim strastima, sobom, osoba Njemačke budućnosti. Iz nje će izrasti snaga izliječenog naroda, nositelj buduće generacije plemenitosti i slobode. Ako kontroliraš sebe kontroliraš i život. Ako kontroliraš sebe moraš biti sposoban podnijeti bol bez da zvuka ispustiš. Muškarci se ne žale i ne plaču, a dječaci koji žele postati muškarci ponašaju se jednako. Ne bi se trebao predati na svakom problemčiću. Budi otvoren, budi odlučan, nikada ne glumi invalida, već se kontroliraj. Budi gospodar svoje boli i problema. Natjeraj se da budeš radosno vjeran. Tada ćeš naći snagu za koju nisi ni znao da ju imaš. Moraš vježbati na samokontroli. Koliko često dužnost zove ali nešto te ometa? Zapovijedaj si tako da možeš vladati sam sobom. Čini svaki dan nešto što ne voliš, i izbjegavaj svakodnevno činjenje nečega u čemu uživaš. Čini sve što ti je naređeno odmah bez razmišljanja. Moraš kako bi postao pravi muškarac. To je tajna svake velike osobnosti. Ali ne bi trebao biti bespomoćna osoba koja će sve dati kako bi živjela u spilji i primala obećani blagoslov. Bog to za tu osobu ne želi. Užitak u poslu bi trebao postojati. Trebao bi ga koristiti, ali nikada iskorištavati, i trebao bi vladati sobom.

Disciplina

Divljaci i poludivljaci imaju hrabrosti ali samo napredni ljudi imaju disciplinu. Disciplina je sposobnost samokontrole. Disciplina znači iskazivati red bez da se tomu zna razlog, bez razumijevanja. Disciplina također znači i otpiti nepravdu zbog neke dobre svrhe. Disciplina je željezna vrlina i tiha poslušnost. Dolazi od tebe samog. Prihvatio si ju jer slijediš visu volju. Onaj koji to ne učini biti će na to prisiljen nuždom, on sam može prevladati nedostatak volje i slabosti većine, čineći ih korisnim članovima naroda i države. Disciplina je duhovni stav. Zakon i zapovijed rade kroz nju na dobrobit svih. Svako slabljenje discipline početak je sloma. Svatko mora osigurati da se on sam kao i čovjek koji se nalazi kraj njega ponašaju na disciplinirani način.

Dužnost

Dužnost je teška riječ dok ju netko ne iskusi. Dužnost je ugodna riječ kada ju netko iskusi. Dužnost je „trebao bih“ koje osjećaš u sebi. Dužnost je ono što obitelj, ljudi i država od tebe zahtijevaju. Izvršavajući dužnost ne znači biti kontroliran kao na uzdi koja kontrolira konja, već znači činiti to sa zadovoljstvom, bez obzira koliko teško bilo. Domovina je nastala iz dužnosti koju su obavljali naši očevi i djedovi. S dužnošću svi doprinosimo izgradnji sadašnje države i budućnosti pojedinca kao i cjeline. Dužnost može značiti i žrtvu, žrtvu vlastitog života. Tvoj narod može od tebe zahtijevati što ti je dano. Ali što znači zahtijevati? Država, domovina je u tvojim grudima. Ti to zahtijevaš sam od sebe, a put najviše dužnosti je put najveće sreće, i onda kada vodi u smrt. Pravda dolazi iz dužnosti koja je ispunjena. Nema druge pravde u nacionalsocijalističkoj državi, jednako kao što nema place bez rada. Sto je dužnost veća, veća je i pravda. Onaj koji najviše učini za Njemačku ima najveće pravo voditi Njemačku i određivati njenu sudbinu. To je voda Reicha, a drugi ga slijede odgovarajuće dužnosti koju ispunjavaju. Radnik na ulici može stajati više na ljestvici od vladinog ministra, ako je bolje obavljao svoju dužnost. Potpuno ispunjavanje nečije dužnosti traži se od svih nas. Tko će čekati zapovijed da se nešto učini? Onaj koji svoju dužnost obavlja svojevrijet, taj čovjek je slobodan, a ne rob.

Čast

Živiš od časti, a ne od kruha. Samo robovi vjeruju da za život trebaju samo hranu i piće. Slobodan čovjek zna da je osnovno što treba čast. Tvoja čast je tvoje stajanje uz drugove i sugrađane. Jednako kao i stajanje uz samoga sebe. Biti častan znači biti hrabar. Biti častan znači biti nesebičan i odan. Biti častan znači kontrolirati sebe. Onaj koji učini velike stvari za svoju domovinu je častan. Čast ne dolazi iz novca ili vrijednosti. Ali onaj koji stvara nove vrijednosti ili nešto drugo svojim duhom ili rukama time može zaslužiti čast. Također je časno biti sin nekoga koji je učinio mnogo za svoj narod i domovinu. Ali sin nije vrijedan te časti ako ju iznova ne zaslužuje. Naslijeđena čast ne traje zauvijek, već uvijek zahtijeva rad i borbu. Čast je poput krune. Onaj koji ne želi živjeti i ponaša se kao kralj gubi ju – i izgubio ju je, iako ju još nosi na glavi. Ne može svatko uzeti čast drugoga. Uvreda dječaka ne može nečijoj časti nanijeti zlo. Ali onaj koji prihvaća uvredu na kukavički način čast gubi prije drugih. Ne odgovaramo isprve ako nas se uvrijedi. Zato su ovdje moćne vođe i suci. Ali ako te netko udari vrati mu, ako te netko opali po licu vrati mu. Jer za nas nacionalsocijaliste u Njemačkoj danas je samo jedna čast, jedan koncept časti. Ne postoji više određeni koncept časti za pojedine klase. Nacionalsocijalizam nam je svima dao novi opći osjećaj za čast. Znamo to. Onaj koji ga nema nije slobodan, rob je. Najmanje važan radnik danas može biti slobodan i častan, a napredni poslovni čovjek rob. To je novi zakon, koji čast daje samo hrabrima, nesebičnima, odanima, onima koji se kontroliraju, onima koji za Njemačku cine sve što mogu. Put ka časti otvoren je svakom Nijemcu.

Odanost (vjernost)

Odanost je sveta riječ. Izgovaraj ju rijetko. Mora se uzimati zdravo za gotovo kao zrak koji dišemo. Sto postoji, postoji zbog odanosti. Ako ovo što postoji prestane biti odano prestati će i postojati. To trga veze koje drže sve zajedno. Rastrojiti će prijateljstva; rastrojiti će vodstvo; rastrojiti će čast; rastrojiti će zakon; rastrojiti će vojsku; rastrojiti će državu;

rastrajiti će sve što postoji. Njemačka je 1918. doživjela slom jer je na mjesto odanosti stupila nelojalnost. Iz podzemlja se nanovo uzdigla odanost. Sada se temelji na odanosti koja mora biti jaca od destruktivnih sila svijeta. Prijatelju, što je odanost? Odanost je da se nikada, nikada ne okreneš od ideala kojima si se zakleo. Nationalsocijalizam ih je podignuo visoko tako da žive u tebi i nastave živjeti u tebi i u grobu. To je tvoja prva i najdublja odanost. I da si vjeran svojoj domovini, zvanoj Njemačka. Otkada je njezina zemlja omogućila tvoju krv, pripadati ćeš joj zauvijek. Treća tvrdnja o tvojoj odanosti je slijediti Führera u lijepim i ružnim danima. Bolje je za tebe slijediti ga uvijek u tamu i bijedu nego da tvoja odanost ikada izblijedi. Četvrto, duguješ odanost svojim drugovima. Uvijek ćeš im pomagati u nuždi i opasnosti. On bi uvijek trebao znati da može doći k tebi, da se na tebe može potpuno osloniti, kao da ste fizička braca. Sigfried i Hagen su bili odani. Siegfried, sjajni junak, snažno se borio za svog kralja. Njegov život je bio radost, slavljenje i pobjeda. Ljubav i odanost su ga pratile, kao da ga nose na svojim rukama. Hagen je prevario Siegfrieda ne jer je kukavička ubojica, već prije jer je Siegfried zapravo htio da se krivnja baci na njega. Čast kralja je bila u pitanju. Siegfried je morao umrijeti. Ali Hagen je krivnju preuzeo na sebe. Njegova odanost kralju bila je veća od njegovog vlastitog prikaza. Preuzeo je prokletstvo ubijenog na sebe i bio veći od svega i bio je odan. Njemački ratnik odano je slijedio svog plemića i nije se vratio kući bez njega. Vitezovi su odano slijedili svoje gospodare i careve. Najbolji pruski sinovi služili su odano svom kralju, i tada kada su bili bolji od njega. Nisu služili njemu kao osobi već kruni koju je nosio. Milijuni koji su umrli u svjetskom ratu odano su slijedili svoje vode. U odanosti su legli s njima kao u prsten mrtvih diljem Njemačke. U odanosti svi slijedimo Führera i njegovu zastavu. Ruka svakoga držati će zastavu do smrti, zastavu koja Njemačku vodi u novi život. Odanost iskazujemo i u svakodnevnom životu. Još jednom, u ljudsku riječ se moguće pouzdati. Obećanja moraju biti održana i biti će. Mi ne trebamo rukovanje ili prisegu. Svatko može ovisiti o našoj riječi, jer smo odani. Njemačka je zemlja odanosti. Ona prebiva u njenim nepreglednim šumama. Ona prebiva u njenim vitezovima i vojnicima. Opet je u nama. Naša čast je odanost. Tko želi biti nečastan među hrabrima i junacima?

Sloboda

Ne postoji sloboda u Njemačkoj koja nekomu dopušta da čini što god želi, i neće je biti, jer bi tako Njemačka prestala postojati. Sloboda ne znači iskorištavati druge, krasti od njih, bez snošenja posljedica. Sloboda ne znači živjeti onako kako si netko poželi. Niti znači očuvanje života kukavičlukom. Sloboda znači izabrati slijedenje puta kojega dužnost zahtijeva. Drugi su robovi samih sebe. On je slobodan čovjek: uspravan i ponosan, gospodar svega što bi ga moglo poraziti, najbolji u naciji, nositelj države. Uzdigao se. On obavlja svoju dužnost dok se drugi zabavljaju. Ali njegova ga dužnost uzdiže iznad njegovog malog ega i čini ga slobodnim. Negdje u sredini vrućega ljeta izvor u selu presuši. Dan i noć netko naporno radi kako bi prokopao novi izvor. Nitko to nije naredio. Ali za njega je to bila lijepa dužnost da nađe vodu za žene i djecu i prijatelje. Drugi čini što želi. Netko je slobodan čovjek u napornom poslu kojeg je odlučio obavljati. Drugi je rob svojih želja i strasti. On je vucibatina koja u krčmi govori da je čovjek rođen slobodan i može raditi što želi. Onaj koji misli samo na sebe je rob i vezan; onaj koji misli na druge je gospodar i slobodan.

Vjera

Znanje je nešto što se može mjeriti razumom. Znanje samo ne znači ništa i mrtvo je. Želja koju možeš ispuniti se zove nada. Nada se može svesti na ništa. Ali vjera nikada, jer vjera je snaga. Vjera dolazi iz tvojih najdubljih osjećaja. To je ono znanje za koje ne postoji razumno objašnjenje. U vjeri duša traži dio svjetskog poretka. Ima osjećaj o tome što bi trebalo biti, i kroz njene oči traži dio puta kojim bi trebala i mogla ići. Zna da će ako ode tim putem ispuniti božju zapovijed i da će sudjelovati u velikom radu koji je nemjerljiv i neobjašnjiv. Jer vjera ovo vidi i može to učiniti jer je to više od ljudske snage. Dio je to velike moći koja ispunjava sav život i sve svjetove. U vjeri osoba hoda sa sigurnošću mjesečara. Tko mu može odoljeti, jer on slijedi put više volje. On će uspjeti ako vjeruje. Nijedna ruka dignuta protiv njega neće ga skrenuti s njegovog puta. Metak namijenjen njemu neće ga pogoditi sve dok ne završi svoj put, dok ne skrene s njega. Tisuće ne razumiju osobu koja vjeruje jer njihove duše ne vide. Ali što uvjerenima znači mišljenje drugih, zašto bi oni koji vide marili o mišljenju slijepih, zašto bi oni koji su postali jaki marili za mišljenje slabih. Put vjere je put svega velikog. Adolf Hitler je prošao put kojim ga je vodila sudbina. On je bio ispunjen s njom i vjerovao što nijedan razum razumnoga nije mogao vidjeti. Put vjere je ispred svih nas. Iako to nije put slave i časti, to je ipak put dužnosti i najveće sreće. Naći to znači osvojiti dio vječne snage koja pomiče svjetove. S obzirom da je vjera snaga, može učiniti ono što se čini nemogućim. Ona je temelj svakog djela. Nitko ne može učiniti ništa bez vjere. Nitko ne može čak ni preskočiti jarak, a da u to ne vjeruje. Najviše i najvažnije u osobi nije znanje i razumijevanje već njegova vjera. Sve je vrijedno onoliko koliko i vjera koju ima. Ovaj novi Reich započet je vjerom. Prvi stranački skup nakon preuzimanja vlasti je nazvan „Pobjeda vjere“ (Der Sieg des Glaubens). Rastao je i postao velik vjerom. Više nije rastao iz vjere jednog čovjeka, već vjerom svih nas, i rođen je snagom svih. Prisutno je bilo više od ljudske snage. Jao onima koji ne vjeruju. Oni nisu na strani kreativne već destruktivne snage. Oni su razarači Reicha. Ipak, vjera je jača od svih drugih sila koje na ovom svijetu mogu postojati.

Sudbina

Ne vjerujemo u slijepu sudbinu koja vodi ljude kroz njihove živote. Ne vjerujemo da nas božji anđeli štite u svakom koraku kojeg učinimo i da nas štite od propasti. Ali vjerujemo u božju volju koja daje smisao svakom stvorenom životu. Svaki život ima svoju određenu svrhu i značenje. Netko to može nazivati savješću ili nekako drugačije. Ali to postoji. Vjerojatno znamo ispravan put. Samo trebamo pitati. Glas u nama daje nam odgovor, i govori o božjoj volji koja nam pokazuje put kojim bi trebali ići. Taj put je naša sudbina. Svatko ima jedan ispravan put. Ako će ga slijediti to će nekoga usrećiti najviše što je moguće, iako to bio put koji donosi samo bijedu i muku. Svaki put koji odvlaci od značenja i svrhe života je smrt i grijeh. I ako se taj put činio ugodnim, griješiti ćeš svaki dan svoga života. Ali imaš slobodu odlučiti kojim ćeš putem krenuti. Tobom ne vlada nikakva slijepa sudbina. Idi svojim putem. Ako slijediš zakon u svom srcu, to je put do tvog boga. To je put koji dolazi iz vječnosti i odlazi u vječnost; u cijelom svijetu nikada nema kraja, samo transformacije. Nema ni smrti koja nije početak. Sve je dio enormnog plana svjetova, kojega si i ti dio ako tražiš svoj put. Sve se razvija. Stvaralačka radost živi u svima, jer na poslu pripada stvaraocima. Nema raja užitaka i blagoslovljenosti. Ali rad i život se izmjenjuju u vječnom obliku, bilo u tijelu ili duhovnoj sferi. Oni koji su pali za ideju o bogu – i narod i domovina su takvi – nastavite raditi za to. Oni su postali dio duše i snaga svog naroda. Oni su nastavili raditi i rasti. U realnosti su oni s nama kao naše bolje misli. Zato svako stvorenje igra svoju ulogu, duhom i tijelom, u

velikom planu svjetova. Upravo je bog, vječna mudrost i uzvišeni osjećaj toga izvan razumljivog. Kada se pomiriš i kreneš svojim putem, to će također biti u tebi. Razumi svoj dio i učini što možeš, i što god ti se dogodi biti ćeš sretan. Nosi dobro u svom vlastitom srcu. Prevladao si smrt, i ako umreš, živjeti ćeš dalje kao dio vječne snage koja konstantno radi i stvara. Tvoja sudbina je put koji ti je pokazan. Sam ćeš odlučiti hoćeš li ga slijediti i hoćeš li ispuniti svoj zadatak.

Rođenje i smrt

Rođenje i smrt je jednako; to su dvije strane jednih vrata. Ulazak u jednu sobu uvijek znači izlaz iz druge. Ovisno u kojoj smo sobi, možemo reci „ulaz“ ili „izlaz“, život ili smrt. Onaj tko to shvaća, smrt ga ne zastrašuje. Ali onaj koji nije išao ispravnim putem u životu i griješio je vidjeti će svoju krivnju u smrti. Ali nakon smrti nema mučilišta, pakla. Prosudba i kazna su subjektivni. Zapostavljeni posao može biti nadoknađen samo dvostrukim radom. To će još jednom biti vlastiti izbor, raditi ususret svjetskom planu ili biti tomu neprijatelj. To je jedina smrt koja postoji, postati destruktivna, a ne konstruktivna sila, a ova smrt nije fizička. To je tvoj vlastiti izbor, odlučiti na čijoj si strani, na božjoj ili, da upotrijebim stari izraz, na „vražjoj“. Ono što mi nazivamo rođenjem i smrću su samo vrata između dva svijeta. Ne postoji rođenje ni smrt, samo promjena, i možemo s povjerenjem proći kroz ta vrata, jer svi su svjetovi stvoreni jednom rukom.

Priroda

Ono božansko je moćno u svim stvorenjima. Ono ne prebiva u zaprekama koje izgrađuju ljudi. Mogu svjedočiti njihovoj volji, ali bog je u svemu živućem. Naši preci išli bi u šumu naći ili odati počast bogu. Pozdravljali su njegovo svjetlo ustajući se ujutro. To im je značilo više od svjetiljke u nečijoj ruci. Stajali su na vrhovima planina jer je njegovo najveće djelo, zvjezdano nebo tamo bilo najbliže, neprekriveno kamenim krovom. Veliki izvor tekući iz planine bio je stvarniji i bliži bogu no ista što može poteći iz boce koju drži ljudska ruka. Tko se usuđuje reći da nisu bili blizu živućem bogu? Drugi ljudi mogu tražiti utočište u kamenim zidovima svojih gradova ili tražiti svoga boga u pećinama. Pravi Nijemac sa svetim strahom Boga osjeća u životu stvaranja. Moli se Bogu odajući mu počast za njegova velika djela. Tko se usuđuje reći da nam je Bog bliži u tome što su ljudska bića izgradila? Vjera u naše očeve ostaje snažna. Još danas Nijemac luta svojom zemljom i dirnut je ljepotom zemlje koju mu je Bog dao. Vrhovi njegovih planina daju slobodu. Usred mora osjeća vječnost. Voda koja teče njemu je slika vječne promjene. On štiti šumu i drvo i grmlje kao da su to njegovi drugovi. Voli životinje koje su u drugim zemljama mučene i proganjane. Ono što je njemu dio njegove okoline, negdje drugdje je to samo posjedovanje. On u svemu vidi i poštuje božje stvorenje, u svetoj zemlji, lutajućem vjetru, treperavom plamenu, gdje je promjena vječna. Zauvijek stojimo na vrhovima i mašemo bakljama osjećajući veličanstveno i neizbježno. Tko nas se usuđuje grditi ako su nam oči otvorene?

Činiti nešto zbog toga samoga

Nikada ne bi trebao činiti nešto zbog novca, radije jer to vrijedi raditi zbog toga samoga. Da li je njemački vojnik ikada otišao u rat zbog novca? Učinio je to zbog domovine. Onaj koji nam govori da bi trebali biti dobri i pobožni jer naš novac zavodi i odvraća od boga.

On je vražji odvjetnik, i kada nam obećava nebo. Bog je u dobromu koje činimo, ali nije na nebu koje ćemo uživati cijelu vječnost. Njemački je činiti nešto samo zbog toga što činimo. Takvo nešto je uvijek bilo prva i najviša služba bogu u Njemačkoj, i takvo će ostati dok god je naše nacije i svijeta da nas upozori.

Red

Svijet je nastao kada se red pojavio. Postojat će onoliko dugo koliko i red. Ono će doseći svoj vrhunac. Nijemac ima dar stvaranja reda, reda življenja, bilo u obliku tvornice, vojske ili države. Red u kojemu svatko ima svoje mjesto i zadatak, u kojemu sve teče glatko zajedno kao da je jedno. Sposobnost Nijemaca da stvaraju red vidljiva je i u malim stvarima, u preciznosti. Iskazuje se u njemačkom domu, koji nikomu nije jednak po čistoći i redu. Ono se iskazuje u strojevima, u aparatima koji rade tako precizno da su neusporedivi sa ostalima u svijetu. Iskazuje se u njemačkom vojniku, čija su oružja besprijekorna, čijim čizmama ne nedostaje ni jedna zakovica. Iskazuje se u SA-ovcu ili Hitlerovoj mladeži, čiji je ranac ili ormarić savršeno organiziran i održavan. To je uvijek prepoznatljiva njemačka osobina. Rezultati uvijek ovise o malim stvarima. Vrijedan stroj je beskoristan kada jedan djelić nije potpuno ispravan. Strojica o kojoj mnogo toga ovisi podbaci zato što je zrnce pijeska upalo u njenu cijev. Reda mora biti da bi bilo uspjeha, jer svaki uspjeh počinje redom. To je istina za svaki pojedinu dio života, kao i za njegovu cjelinu.

Poštenje

U tebi ne bi trebalo biti ništa lažno! Židov je nepošten. Takav je rođen i oduvijek je bio vjeran prijevari. Tvoje lice ne laže, tvoje riječi su istinite, tvoja djela su jasna i mogu odgovarati svima. Ti nećeš reći niti jednu riječ o svom drugu koju mu ne možeš reći u lice. Ako to učiniš uništiti ćeš zajednicu i povrijediti svoju čast i čast drugih. Time postaješ nečastan. Ne bi pomislio na krađu tuđih 10 feninga. Kako je to trivijalno u usporedbi s kradom časti nekoga tko to ni ne shvaća, tko se ne može braniti. U usporedbi s tim lopova se stavi za to u zatvor, napravio je mali prekršaj. Vlasništva su manje vrijednosti od časti. Lopov ima više časti od onoga koji kleveće. Prvi zahtjev časti je da se čast drugih smatra njihovom najvećom vrijednošću. Drugi zahtjev časti je da se vlasništvo drugoga poštuje, koje je zaslužio radom. Prva zapovijed časti je da se tuda čast smatra najvećom imovinom. Druga zapovijed časti je da drugi poštuje vlasništvo drugih, koje su zaslužili teškim radom i industrijom. U Njemačkoj opet mora biti tako da se vrata preko noći mogu ostaviti nezaključana. Mora biti tako da se svaki izgubljeni djelić vlasništva vrati, i da se nepoznatim građanima može povjeriti nečiji novac ili vrijednosti. Želimo povratiti čast seljaka. Trebalo bi biti kao što još je na sjeveru, gdje nečija kuća i zemlja može ostati nezaključana, jer tamo nema nepoštenja. Mora se stati na kraj svom nepoštenom ponašanju. Trebalo bi se iščupati iz svih nas. Trebala bi nastati nova generacija u Njemačkoj, poštena riječju i djelom, jer čast je svakom potrebna više no sam život. I jao onomu koji zgriješi protiv nje.

Vlasništvo

U nacionalsocijalističkoj državi više nema vlasništva s kojim pojedinac može raditi što god želi. Ne postoji neograničeno pravo vlasništva, samo pravo koje se steklo kako bi se upravljalo na dobro cjeline. Vlasništvo je posudba. Naravno da se može koristiti, ali samo u interesu cjeline. Seljak ima polje. Pripada njemu. I trebalo bi pripadati njemu, jer su ga njegovi preci orali, na njemu se mučili. Pripada njemu dok god ga ore tako da na njemu raste hrana i za druge. Ali polje mu se mora oduzeti ako ga zapusti jer je prelijen da bi ga obrađivao. Kuća! Zašto Nijemac ne bi imao kuću, dom za svoju djecu. Stan u gradu je oduzeo komadić domovine Nijemcima. Njegova vlastita kuća i vrt daju mu opet komadić Njemačke, na što on i ima pravo. Ali to nije nezaslužan dar. Vlasništvo mora biti zaslužen radom rukama i umom. Ambiciozni i radišni kolonist u novo osvojenoj zemlji poorati će više zemlje za sebe i svoju djecu nego za druge. Nije li to od njega nepravedno? On ne uzgaja žitarice samo za sebe već i za druge. Što on uzgaja njegovo je vlasništvo. Ali onaj koji putem izdaje i varke posjeduje ono što su stvorili umovi i ruke drugih je lopov i varalica. On je poput varalice i židova koji, ne stvorivši sami ništa, pohlepno žive od onoga što drugima ukradu putem korumpirane pravde. Eliminirati takve u Njemačkoj je najviši zakon. Nekada su Njemačke šume bile oslobođene od vukova. Na isti način Njemačka mora biti oslobođena od onih koji su gori i snažniji od vukova.

Zakon i pravda

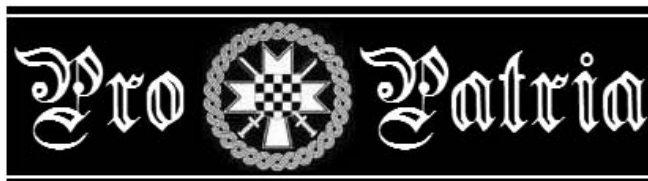
Bolje je da pojedinac pati pod zakonom nego da zakona nema. Zakon poražava proizvoljnost jer su zakonu svi isti. Čovječanstvu nije dopušteno da provodi najvišu pravdu. Ali zakon daje pojedini sud o mjeri pravde i kazne. Pravda više ne počiva na onome što pojedinac misli već na onome što misli cjelina. To je slučaj kada narod ima svoj zakon a ne onaj drugih ljudi. Država se temelji na pravdi. Nepravda ju uništava. Država bez pravde igralište je za gusare i razbojnike. Seljak, radnik i građanin trebaju zakon koji će štititi njihov rad. Zakon štiti čast, život, brak, vlasništva, sve one stvari koje želimo i moramo imati za osnivanje države. Sud, u potpunosti neovisan, pokazuje pravdu. Policajac nije predstavnik nekog svojevoljnog reda, već onoga koji narod smatra dobrim ili lošim. Nijedna žrtva nije prevelika za pravdu. "Bolje je da je moj sin umro nego da je pravda na svijetu nestala," rekao je jednom veliki pruski kralj. Mi želimo da još jednom u Njemačkoj zavlada pravda, ta velika, nepisana pravda koja nam je pripala našom krvlju. Trebao bi postojati zakon u Njemačkoj da bi se svi toj pravdi trebali pokoravati. Pravda nije nešto što služi pojedincu, nego nešto što služi narodu. To je najviši zakon nacionalsocijalizma, kojemu se svi trebaju pokloniti.

Izgradnja života

Život počinje u mladosti. Svoju najvišu točku dostiže u ženi ili muškarcu. U starosti tone kao sunce. Na život se mora gledati kao na cjelinu, kao na prirodni proces koji je usavršavan u svakom trenutku. Nema ništa loše u mladosti ili staroj dobi. Mladost je mladost a starost je starost, ni loše ni dobro, jednostavno prirodno. Mladost je nada, zrelost postajanje. Mladost znači mogućnost dobrog života i velikih djela. Ako netko u mladosti vidi znakove nastajanja lošeg i beskorisnog života to je najgora sramota, jer je najveći dar potraćen. Mladost nema cilj ostati mladom već postati muškarcem ili ženom. U muškarcu je hrabrost i

snaga, ozbiljnost i iskustvo. Život slijedi svoj put ka velikim djelima. Za muškarca jednako kao za ženu. Nakon što se velika bitka završila, kada se težak dio posla obavio, ljudi su se okrenuli ka sebi i okolini. Tijelo i duša su pokazali što su, gdje pripadaju, snazi koja gradi ili onoj koja ruši. Vremena se mijenjaju. Nestrpljivost mladosti, snaga muškarca slabe. Velika vizija dolazi, jasna spoznaja o vrijednom i beskorisnom na ovom svijetu. Nakon što se osoba borila u dobroj borbi, njegov posljednji utisak je najbolji, jer otkriva veličinu njegovog života. Otkriva sve, potrebe i muke, borbe i radosti, i odraz svijeta koji nadolazi. To osjetimo kada vidimo mrtvačku masku Friedericha Velikog. Da li je tamo lice koje nam govori elokventije? Onaj koji se borio u takvoj bitci zaslužuje čast u starosti. Nemogućnost poštivanja starijeg je nemogućnost poštivanja samog života. Bismarck kaže "Dao sam cijelog sebe u službu za domovinu". Tko ne bi trebao odati počast onima koji su ostarjeli i potrošili sebe u takvu svrhu. Ili želimo odavati počast onima koji kažu: "Izbjegavao sam službu za domovinu?" Svaki period života je dobar: mladost puna nade, zrelost u vrhuncu snage, starost ispunjena čašću. Ništa ne zaslužuje veću čast no ono što je veće od nas!

Prijevod:

Posjetite nas na internetu

NSDAP/AO NOVA EUROPA DER STÜRMER

I PREUZMITE BESPLATNE NACIONALSOCIJALISTIČKE
PUBLIKACIJE NA **HRVATSKOM** JEZIKU

